

รูปภาษาที่เกิดจากการแปลหน่วยสร้าง กรรมวาจกภาษาเกาหลีในบทบรรยาย ละครโทรทัศน์เกาหลีเป็นภาษาไทย

จุยยอง คิม

รับบทความ: 15 สิงหาคม 2562

แก้ไขบทความ: 2 ธันวาคม 2562

ตอบรับ: 3 ธันวาคม 2562

ออนไลน์: 19 มิถุนายน 2563

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปภาษาที่เกิดขึ้นจากการแปลหน่วยสร้างกรรมวาจกในบทบรรยายละครโทรทัศน์จากภาษาเกาหลีมาเป็นภาษาไทย ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยนี้มาจากคำบรรยายภาษาไทยในละครโทรทัศน์เกาหลีทั้งหมด 6 เรื่องซึ่งออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์อย่างเป็นทางการและมีการแปลบทบรรยายจากต้นฉบับภาษาเกาหลีโดยตรง

ผลการวิจัยพบว่า รูปภาษาไทยที่เกิดขึ้นจากการแปลหน่วยสร้างกรรมวาจกภาษาเกาหลีมีความหลากหลาย แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ 1) รูปภาษาไทยที่คงประธานตามภาษาเกาหลี แบ่งได้เป็น 5 หน่วยสร้าง ได้แก่ หน่วยสร้างกรรมวาจก หน่วยสร้างประธานรับการกระทำ หน่วยสร้างกรรมกริยา หน่วยสร้างกริยาที่เป็นได้ทั้งกรรมกริยาและกรรมกริยา และหน่วยสร้างกรรมกริยา 2) รูปภาษาไทยที่ไม่คงประธานตามภาษาเกาหลี แบ่งเป็น 4 หน่วยสร้าง ได้แก่ หน่วยสร้างกรรมวาจกซึ่งมีหน่วยสร้างย่อยอีก 3 หน่วยสร้าง คือ หน่วยสร้างการดำรงอยู่ หน่วยสร้างแก่นความ-เนื้อความ และหน่วยสร้างการิต

คำสำคัญ การแปล หน่วยสร้างกรรมวาจก ภาษาเกาหลี-ภาษาไทย

Language Forms derived from Translating Korean Passive Construction in Korean Drama Subtitles into Thai

Juyeong Kim

Received: August 15, 2019

Revised: December 2, 2019

Accepted: December 3, 2019

Online: June 19, 2020

Abstract

The objective of this article is to study the language forms which are derived from translating Korean passive construction in Korean drama subtitles into Thai. The data used is based on the Thai subtitles from 6 Korean dramas which were officially broadcasted and translated directly from the source language; Korean.

The analysis revealed that the language forms derived from translating Korean passive construction into Thai have a diversity of forms. These language forms can be divided into 2 types: 1) the subject of Korean and Thai is same. This form can be classified into 5 constructions: Passive construction, Patient-Subject construction, Intransitive construction, Alternative verb construction, and the Transitive construction. 2) the subject of Korean and Thai is different. This form can be classified into 4 constructions: Active construction which can be divided into 3 more constructions, namely, the Existential construction, the Topic-Comment construction, and the Causative construction.

Keywords: Translation, Passive Construction, Korean-Thai

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

บทบรรยายภาษาไทยจากละครโทรทัศน์เกาหลีเป็นแหล่งข้อมูลภาษาไทยที่ดีสำหรับผู้สนใจศึกษาทั้งภาษาไทยและภาษาเกาหลี เนื่องจากบทบรรยายนั้นเป็นบทแปลซึ่งผ่านกระบวนการแปลภาษาต้นฉบับมาเป็นภาษาเป้าหมาย ทำให้ผู้สนใจสามารถศึกษาทั้งในแง่ภาษาศาสตร์เปรียบเทียบ (Comparative Linguistics) และในแง่กระบวนการถ่ายโอนภาษา (Language transfer) ยิ่งกว่านั้น ในกรณีที่ภาษาทั้งสองมีระบบไวยากรณ์ที่ต่างกันมากอย่างภาษาเกาหลีกับภาษาไทย เรื่องการแปลจะเป็นเรื่องที่น่าสนใจยิ่งขึ้น

ภาษาไทยเป็นภาษาคำโดด (isolating language) คำแต่ละคำมีความสมบูรณ์ในตัวเองทั้งในแง่ความหมายและไวยากรณ์ กล่าวคือ ไม่มีการเปลี่ยนแปลงรูปไปตามหน้าที่หรือตามความสัมพันธ์ทางไวยากรณ์เกี่ยวเนื่องกับคำอื่น (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554) ส่วนภาษาเกาหลีเป็นภาษาคำติดต่อ (agglutinative language) แต่ละคำไม่มีความสมบูรณ์ในตัวเอง ต้องผูกพันกับคำอื่นเพื่อเกิดความหมายใหม่หรือบ่งชี้หน้าที่ทางไวยากรณ์ ลำดับคำในประโยคในภาษาเกาหลีจึงมีความสำคัญน้อยกว่าเนื่องจากมีคำไวยากรณ์ที่บ่งตำแหน่งในประโยค ความแตกต่างดังกล่าวอาจทำให้เกิดความยากในการแปลระหว่างสองภาษานี้

ลักษณะดังกล่าวข้างต้นสามารถดึงดูดความสนใจของผู้สนใจภาษาได้นอกจากความแตกต่างในลักษณะทั่วไปของภาษาไทยและภาษาเกอลิดังกล่าว ยังมีประเด็นอื่นที่ทำให้เกิดปัญหาในการแปลสองภาษาได้มากและมีการศึกษาในแง่มุมที่หลากหลาย คือ กรรมวาจก

กรรมวาจก (passive) หมายถึง โครงสร้างในภาษาที่ประธานในประโยคเป็นปฏิภาคกับกรรมในประโยคคู่แย้งซึ่งเป็นกรรตุวาจก (active) โดยที่กริยาหลักเป็นอกรรมกริยาที่ผันมาจากสกรรมกริยาในประโยคกรรตุวาจก (Prasithrathsint, 2003, p. 4) ซึ่งเป็นคำอธิบายในมุมมองแบบลักษณะภาษา (linguistic typology) แนวคิดที่ศึกษาเปรียบเทียบข้ามภาษาโดยศึกษาลักษณะทางภาษาที่เหมือนกันหรือแตกต่างกัน และจำแนกภาษาเป็นกลุ่มต่างๆ โดยใช้ลักษณะทางภาษานั้นๆ เป็นเกณฑ์ (วิภาส โพรีแพพท์, 2561) ทั้งในภาษาไทยและภาษาเกาหลีมีกรรมวาจก

ใช้อยู่ กล่าวได้ว่าเป็นกลุ่มภาษาเดียวกัน แต่รูปแบบหรือลักษณะการใช้ของกรรมวาจกในแต่ละภาษาต่างกันมาก ผู้วิจัยเห็นว่า หน่วยสร้างกรรมวาจกเป็นประเด็นที่น่าสนใจซึ่งสามารถแสดงให้เห็นทั้งความเหมือนและความต่างระหว่างภาษาเกาหลีและภาษาไทยได้ เพราะในมุมมองแบบลักษณะภาษา การมีหน่วยสร้างกรรมวาจกเป็นความเหมือนของสองภาษานี้ แต่เมื่อเปรียบเทียบลักษณะของหน่วยสร้างกรรมวาจกในแต่ละภาษาอย่างละเอียดก็จะพบความต่างได้

ในการสำรวจงานวิจัยต่าง ๆ เกี่ยวกับหน่วยสร้างกรรมวาจกในภาษาเกาหลีและภาษาไทย ผู้วิจัยพบว่า แต่ละภาษายังมีการศึกษาหน่วยสร้างกรรมวาจกโดยเฉพาะ เช่น ในภาษาเกาหลี Song (1979) Lee (2004) และ Nam (2007) ส่วนในภาษาไทย ศิริมา ภิญโญตินวัฒน์ (2533) อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2549) และ Prasithrathsint (2003) เป็นต้น โดยศึกษาเฉพาะสมัยในแง่มุมต่าง ๆ กัน อีกทั้งยังพบว่า การศึกษาการแปลหน่วยสร้างกรรมวาจกในลักษณะภาษาศาสตร์เปรียบเทียบภาษาเกาหลีกับภาษาต่างประเทศมีจำนวนมาก แต่ในขณะเดียวกันก็พบงานวิจัยที่ศึกษาเปรียบเทียบหน่วยสร้างกรรมวาจกภาษาเกาหลีกับภาษาไทยเป็นจำนวนน้อยมาก และยังไม่พบงานวิจัยเรื่องใดที่ศึกษาการแปลหน่วยสร้างกรรมวาจกของสองภาษานี้ จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาประเด็นนี้ โดยเลือกศึกษาข้อมูลที่เป็นงานแปลฉบับภาษาไทยที่แปลมาจากภาษาเกาหลี ได้แก่ บทบรรยายภาษาไทยจากละครโทรทัศน์เกาหลี ซึ่งเป็นแหล่งข้อมูลที่แพร่หลายในสังคมไทยปัจจุบัน

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการแปลหน่วยสร้างกรรมวาจกภาษาเกาหลีเป็นภาษาไทยเพื่อศึกษาว่า ภาษารูปภาษาที่เกิดขึ้นจากการแปลหน่วยสร้างกรรมวาจกภาษาเกาหลีในบทบรรยายละครโทรทัศน์เกาหลีเป็นภาษาไทยจะมีลักษณะใดบ้าง

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษารูปภาษาที่เกิดขึ้นจากการแปลหน่วยสร้างกรรมวาจกภาษาเกาหลีในบทบรรยายละครโทรทัศน์เกาหลีเป็นภาษาไทย

3. สมมติฐานการวิจัย

รูปภาษาที่เกิดขึ้นจากการแปลหน่วยสร้างกรรมจากภาษาเกาหลีในบทบรรยายละครโทรทัศน์เกาหลีเป็นภาษาไทยมีหลายรูปแบบ เช่น หน่วยสร้างกรรมจาก หน่วยสร้างกรรมตุจาก หน่วยสร้างกรรมกริยา หน่วยสร้างแก่นความ-เนื้อความ เป็นต้น

4. ขอบเขตการวิจัย

1. งานวิจัยนี้ศึกษาหน่วยสร้างกรรมจากในการแปลบทบรรยายภาษาไทยจากละครโทรทัศน์เกาหลี

2. ผู้วิจัยเลือกใช้ซีรีส์เกาหลีทั้งหมด 6 เรื่องซึ่งออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 มีการใช้ภาษาปัจจุบันที่ใช้ในชีวิตประจำวัน และมีผู้ติดตามอย่างแพร่หลาย และผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้องซึ่งทำธุรกิจนำเข้าซีรีส์เกาหลีมาใส่บทบรรยายภาษาไทยที่พบว่ามี การแปลบทบรรยายจากต้นฉบับภาษาเกาหลีโดยตรง

5. ประโยชน์ที่จะได้รับ

1. เป็นประโยชน์ต่อการศึกษารเปรียบเทียบภาษาเกาหลีและภาษาไทยจากมุมมองแบบลักษณะภาษา

2. เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนการแปลระหว่างภาษาเกาหลีกับภาษาไทย

6. อักษรย่อที่ใช้ในงานวิจัย

Pass	ย่อมาจาก	กรรมจาก (Passive voice)
PM	ย่อมาจาก	ตัวบ่งชี้กรรมจาก (Passive Marker)
S	ย่อมาจาก	ประธาน (Subject)
O	ย่อมาจาก	กรรม (Object)
Pro	ย่อมาจาก	สรรพนาม (Pronoun)

A	ย่อมาจาก	ผู้กระทำ (Agent)
P	ย่อมาจาก	ผู้รับการกระทำ (Patient)
V	ย่อมาจาก	กริยา (Verb)
Vt	ย่อมาจาก	สกรรมกริยา (Transitive Verb)
Vi	ย่อมาจาก	อกรรมกริยา (Intransitive Verb)
CAUS	ย่อมาจาก	กริยาการีต (Causative Verb)
Suffix	ย่อมาจาก	หน่วยคำเติมหลัง (Suffix)
AUX	ย่อมาจาก	คำช่วยกริยา (Auxiliary)
PassV	ย่อมาจาก	กริยาที่มีความหมายกรรมวาจก (Passive Meaning Verbs)
COM	ย่อมาจาก	หน่วยเติมเต็ม (Complement)
INDF	ย่อมาจาก	อนิยาม (Indefinite)
TOP	ย่อมาจาก	แก่นความ (Topic)
L1	ย่อมาจาก	ต้นฉบับภาษาเกาหลี
L2	ย่อมาจาก	ฉบับแปลภาษาไทย

7. แนวคิดเกี่ยวกับหน่วยสร้างกรรมวาจกภาษาเกาหลีและภาษาไทย

1. ลักษณะทางวากยสัมพันธ์ของหน่วยสร้างกรรมวาจกในภาษาเกาหลี

ภาคแสดงกรรมวาจก (passive predicate) จะประกอบด้วยคำกริยาหลักที่เป็นสกรรมกริยาปรากฏร่วมกับตัวบ่งชี้กรรมวาจกต่างๆ ได้แก่ หน่วยคำเติมหลัง (suffix) คำช่วยกริยา (auxiliary) และคำกริยาอื่นๆ ที่แสดงความหมายกรรมวาจก (passive meaning verbs) ดังในภาษาเกาหลี (Lee, 2004, p. 335)

(1) หน่วยคำเติมหลัง (suffix): “오” /i/ “히” /hi/ “리” /li/ “기” /gi/

(2) คำช่วยกริยา (auxiliary): “어 지다” /a-tai-da/

(3) คำกริยาที่แสดงความหมายกรรมวาจก (passive meaning verbs):

“되다” /twe-da/ “받다” /pat-da/ “당하다” /tan-ha-da/

2. คุณสมบัติของหน่วยสร้างกรรมวาจก

หน่วยสร้างกรรมวาจกทั้งในภาษาเกาหลีและภาษาไทยมีคุณสมบัติตรงกัน เนื่องจากหน่วยสร้างกรรมวาจกนี้สอดคล้องกับแนวคิดแบบลักษณะภาษา (language typology) หน่วยสร้างกรรมมีคุณสมบัติดังนี้ (อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2549, น. 175)

- (1) มีประธานทางไวยากรณ์เป็นผู้รับการกระทำ
- (2) มีกริยาหลักที่แปลงมาจากกรรมกริยา
- (3) ตัวบ่งชี้กรรมวาจกอาจเป็นหน่วยคำเติมที่เป็นส่วนประกอบของคำกริยา หรือเป็นคำ เช่น คำกริยาช่วยที่เป็นส่วนประกอบของประโยค
- (4) เป็นหน่วยสร้างที่ปรากฏในภาษาน้อยกว่าหน่วยสร้างประเภทกรตุ วาจก

8. ผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษารูปภาษาที่เกิดขึ้นจากการแปลหน่วยสร้างกรรมวาจก ภาษาเกาหลีในบทบรรยายละครโทรทัศน์เกาหลีเป็นภาษาไทย จากการศึกษาพบว่า รูปภาษาไทยที่แปลหน่วยสร้างกรรมวาจกภาษาเกาหลีมีความหลากหลาย แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ รูปภาษาไทยที่คงประธานตามภาษาเกาหลี และรูปภาษาไทยที่ไม่คงประธานตามภาษาเกาหลี ดังละเอียดในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1

รูปภาษาไทยที่เกิดจากการแปลงหน่วยสร้างกรรมวาจกภาษาเกาหลีเป็นภาษาไทย

รูปภาษาไทย	โครงสร้างภาษาไทย
1. รูปภาษาไทยที่คงประธานตามภาษาเกาหลี (P = Patient Subject)	
1.1 หน่วยสร้างกรรมวาจก	P + PM + Vt
1.2 หน่วยสร้างประธานรับการกระทำ	P + Vt + COM
1.3 หน่วยสร้างกรรมกริยา	P + Vi
1.4 หน่วยสร้างกริยาที่เป็นได้ทั้งกรรมกริยาและกรรมกริยา	P + Alternative V
1.5 หน่วยสร้างกรรมกริยา	P + Vt + O
2. รูปภาษาไทยที่ไม่คงประธานตามภาษาเกาหลี (P ≠ Subject)	
2.1 หน่วยสร้างกรรมตุวาก	
2.1.1 หน่วยสร้างประธานเป็นผู้กระทำ	A + Vt + P
2.1.2 หน่วยสร้างละประธาน	(Ø) + Vt + P
2.1.3 หน่วยสร้างประธานอนุรูป	IMPS Pro + Vt + P
2.2 หน่วยสร้างการดำรงอยู่	“มี” + Sentence
2.3 หน่วยสร้างแก่นความ-เนื้อความ	P-TOP + Sentence
2.4 หน่วยสร้างการิต	(Ø) + CAUS V + COM

1. รูปภาษาไทยที่คงประธานตามภาษาเกาหลี

รูปภาษาไทยที่คงประธานตามภาษาเกาหลี หมายถึง หน่วยสร้างภาษาไทยที่มีโครงสร้างประกอบด้วยนามวลีที่เป็นผู้รับการกระทำปรากฏอยู่ในตำแหน่งประธานของประโยคอย่างเช่นเดียวกับต้นฉบับภาษาเกาหลี จากการศึกษาพบว่ารูปภาษาไทยที่คงประธานตามภาษาเกาหลียังแบ่งได้เป็น 5 หน่วยสร้าง ได้แก่ หน่วยสร้างกรรมวาจก หน่วยสร้างประธานรับการกระทำ หน่วยสร้างกรรมกริยา

หน่วยสร้างกริยาที่เป็นได้ทั้งอกรรมกริยาและสกรรมกริยา และหน่วยสร้างสกรรมกริยา ทั้งนี้ยังคงประธานที่เป็นผู้รับการกระทำตามต้นฉบับภาษาเกาหลีไว้เมื่อนำมาแปลเป็นฉบับแปลภาษาไทย ดังนี้

1.1 หน่วยสร้างกรรมวาจก

รูปภาษาไทยที่เกิดขึ้นจากการแปลหน่วยสร้างกรรมวาจกภาษาเกาหลียังคงโครงสร้างของหน่วยสร้างกรรมวาจก คือ ผู้รับการกระทำ (Patient) ปรากฏออกมาในตำแหน่งประธานทางไวยากรณ์ซึ่งเป็นแก่นความ (Topic) ของหน่วยสร้างมีกริยาหลักที่แปลงมาจากสกรรมกริยาและมีตัวบ่งชี้กรรมวาจก จากการศึกษาพบว่า ในกรณีที่ดินฉบับภาษาเกาหลีละประธานซึ่งเป็นผู้รับการกระทำ เนื่องจากสามารถเข้าใจประธานที่ไม่ปรากฏได้โดยดูบริบทหรือภูมิหลัง ฉบับแปลภาษาไทยจะละประธานเช่นเดียวกัน รูปภาษาไทยที่เป็นหน่วยสร้างกรรมวาจกแบ่งได้เป็น 3 ประเภทตามตัวบ่งชี้กรรมวาจก ได้แก่ ‘ถูก’ ‘โดน’ ‘ได้รับ’ ดังต่อไปนี้

1.1.1 หน่วยสร้างกรรมวาจกที่ตัวบ่งชี้กรรมวาจก ‘ถูก’

รูปภาษาไทยมีโครงสร้างที่ผู้รับการกระทำปรากฏอยู่ในตำแหน่งประธานตามด้วยคำช่วยกริยาซึ่งเป็นตัวบ่งชี้กรรมวาจก ‘ถูก’ วางหน้ากริยาหลักที่เป็นสกรรมกริยา ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(1) L1: 전 결혼 전 날 차였어요.

/teon gjolhon teon nal tɕʰaʔjɔɕɔʔjo/

I wedding before day **dump-Suffixpass**

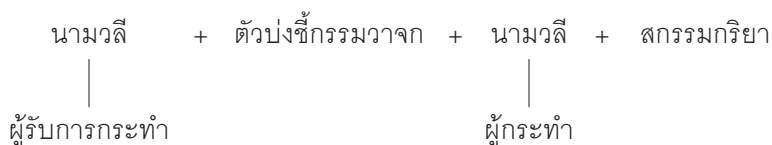
“ฉันถูกทั้งก่อนวันแต่งงานค่ะ”

L2: ฉันถูกทั้งก่อนวันแต่งงานค่ะ

จากตัวอย่าง (1) L1 หมายถึง ต้นฉบับภาษาเกาหลี คือ บทพูดภาษาเกาหลีในละครโทรทัศน์ ส่วน L2 หมายถึง ฉบับแปลภาษาไทย คือ บทบรรยายภาษาไทยในละครโทรทัศน์นั้น ใน L1 มีประธาน “전” /teon/ เป็นผู้รับการกระทำของคำสกรรมกริยา “차이다” /tɕʰaʔjɔs/ ‘ถูกทั้ง’ ซึ่งประกอบด้วยหน่วยคำเติมหลัง

ที่ทำหน้าที่เป็นตัวบ่งชี้กรรมวาทจาก ส่วนใน L2 ประธาน “ฉัน” เป็นผู้รับการกระทำ ของคำสรรกรมกริยาคำว่า “ทิ้ง” ซึ่งประกอบด้วยคำช่วยกริยา “ถูก” ทำหน้าที่เป็น ตัวบ่งชี้กรรมวาทจาก ทั้งนี้เช่นเดียวกันกับต้นฉบับภาษาเกาหลี ผู้กระทำไม่ปรากฏ ในประโยคทั้งต้นฉบับภาษาเกาหลี L1 และฉบับแปลภาษาไทย L2

ผลการวิจัยยังพบว่า ในกรณีที่ต้นฉบับภาษาเกาหลีมีผู้กระทำปรากฏอยู่ใน หน่วยสร้างกรรมวาทจากนั้น ฉบับแปลภาษาไทยจะมีผู้กระทำปรากฏในหน่วยสร้าง กรรมวาทจากเช่นเดียวกัน ดังนี้

นามวลีที่อยู่ในตำแหน่งประธานเป็นผู้รับการกระทำ ในขณะที่กริยาหลัก เป็นสรรกรมกริยาซึ่งประกอบด้วยคำช่วยกริยาที่เป็นตัวบ่งชี้กรรมวาทจาก ผู้กระทำ ปรากฏอยู่หน้ากริยาหลัก ดังต่อไปนี้

(2) L1: 최태호 현장에서 경찰에 잡혔습니다.

/tɕʰoɪtʰeɦo hjoŋjaɦesɔ kjoɦtɕʰale tɕapjotʰamɲida/

Choiteho at field **by police catch**-Suffixpass

“ชอย แทโฮ ถูกตำรวจจับที่สถานที่เกิดเหตุแล้วครับ”

L2: ชอย แทโฮ ถูกตำรวจจับตัวแล้วครับ

จากตัวอย่าง (2) ประธาน “ชอย แทโฮ” ซึ่งเป็นชื่อตัวละครหนึ่งเป็น ผู้รับการกระทำของสรรกรมกริยาคำว่า “จับ” โดยประกอบด้วยคำช่วยกริยา “ถูก” ทำหน้าที่เป็นตัวบ่งชี้กรรมวาทจาก ในขณะที่คำนามอีกคำหนึ่งคือ “ตำรวจ” ซึ่งเป็น ผู้กระทำนั้นปรากฏอยู่ระหว่างคำช่วยกริยากับสรรกรมกริยา

1.1.2 หน่วยสร้างกรรมวาจกที่ตัวบ่งชี้กรรมวาจก ‘โดน’

รูปภาษาไทยมีโครงสร้างที่ผู้รับการกระทำปรากฏอยู่ในตำแหน่งประธานตามด้วยคำช่วยกริยาซึ่งเป็นตัวบ่งชี้กรรมวาจก ‘โดน’ วางหน้ากริยาหลักที่เป็นกรรมกริยา ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(3) L1: 잘난 사람들도 나처럼 결혼 전에 차이는구나.

/tʰalnan sʰaramduldo natchʰorɒm kjɔlhɒn tʰɔne tʰʰainwungna/

excellent people too I like wedding before **dump-Suffixpass**

“คนเก่งๆ ก็โดนทั้งก่อนแต่งงานได้เหมือนฉันนะ”

L2: แต่ว่าคนเก่งๆ อย่างคุณก็ยังโดนทั้งในวันแต่งงานได้เหมือนกันนะ

จากตัวอย่าง (3) นามวลี “คนเก่งๆ อย่างคุณ” เป็นประธานที่เป็นผู้รับการกระทำของคำกรรมกริยาคำว่า “ทั้ง” ซึ่งประกอบด้วยคำช่วยกริยา “โดน” ทำหน้าที่เป็นตัวบ่งชี้กรรมวาจก ทั้งนี้ เช่นเดียวกับกับต้นฉบับภาษาเกาหลีคือนามวลี “잘난 사람들” /tʰalnan sʰaramdul/ ‘คนเก่งๆ’ เป็นประธานที่เป็นผู้รับการกระทำของคำกรรมกริยา “차이다” /tʰʰaida/ ‘โดนทั้ง’ โดยประกอบด้วยหน่วยคำเติมหลังที่เป็นตัวบ่งชี้กรรมวาจก

1.1.3 หน่วยสร้างกรรมวาจกที่ตัวบ่งชี้กรรมวาจก ‘ได้รับ’

รูปภาษาไทยมีโครงสร้างที่ผู้รับการกระทำปรากฏอยู่ในตำแหน่งประธานตามด้วยตัวบ่งชี้กรรมวาจก ‘ได้รับ’ วางหน้ากริยาหลักที่เป็นกรรมกริยาหรือคำนามที่แปลงมาจากกรรมกริยาด้วยตัวบ่งชี้นามวลีแปลง¹ (nominalizer) เช่น การ หรือ ความ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

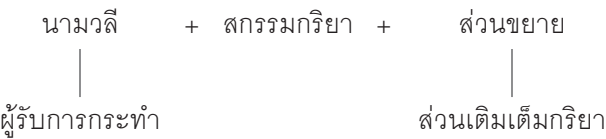
¹ ใช้ภาษาไทยตาม ภูมิพลิษฐ์ เตชะราชันย์ (2558)

- (4) L1: 군에서 교육받습니다.
/kunesʰo kʰjojukbashʰwmnida/
at military train-PassV
“ได้รับการฝึกจากกองทหารครับ”
L2: ได้รับการฝึกมาแล้วครับ

จากตัวอย่าง (4) ประธานในฉบับแปลภาษาไทย L2 ไม่ปรากฏในประโยค เช่นเดียวกันกับต้นฉบับภาษาเกาหลี L1 ผู้วิจัยสังเกตได้ว่าบริบทเชื้อให้ผู้ฟังหรือผู้รับสารสามารถเข้าใจได้ว่าประธานที่ไม่ปรากฏคือ ผู้พูด และมีลักษณะตรงกัน ทั้งสองภาษา หน่วยสร้างจึงละประธานที่เป็นผู้รับการกระทำ ตามด้วยตัวบ่งชี้กรรมวาจก “ได้รับ” วางหน้าคำนาม “การฝึก” ซึ่งแปลงมาจากกริยาหลักที่เป็นกรรมกริยา “ฝึก” ด้วยตัวบ่งการแปลงเป็นนาม “การ”

1.2 หน่วยสร้างประธานรับการกระทำ

หน่วยสร้างประธานรับการกระทำในภาษาไทยเป็นประโยคที่มีโครงสร้างประกอบด้วยประธานนามวลีที่เป็นผู้รับการกระทำและภาคแสดงที่ประกอบด้วยกรรมกริยาและส่วนขยายชนิดส่วนเติมเต็ม (รัฐพล ทองแดง, 2552, น. 34) ดังนี้

ในภาคประธานของประโยค นามวลีผู้รับการกระทำสามารถแบ่งออกเป็น 2 แบบคือ ความหมายในแบบแคบและความหมายในแบบกว้างตามแนวคิดของเหอ (He, 2005, อ้างถึงใน รัฐพล ทองแดง, 2552, น. 35) กล่าวคือ ผู้รับการกระทำในความหมายแคบ หมายถึง ผู้ร่วมเหตุการณ์ที่เป็นผู้รับของการกระทำหนึ่งๆ (recipient of an action) หรือสิ่งที่ได้รับผลกระทบโดยตรงจากการกระทำหลักในเหตุการณ์เท่านั้น ในขณะที่ผู้รับการกระทำในความหมายกว้าง หมายถึง ผู้ร่วม

เหตุการณ์ใดๆ ที่สามารถเป็นผู้รับของการกระทำ (recipient of an action) เป้าหมายของการกระทำ (target of an action) ผู้ร่วมกระทำ (accompaniment) เหตุของการกระทำ (cause of an action) ผลหรือผลผลิตจากการกระทำ (result or product of an action) รวมถึงสถานที่ (place) หรือ เครื่องมือ (instrument) โดยนามวลีในตำแหน่งประธานต้องเป็นคำนามที่แสดงความชี้เฉพาะซึ่งอาจเป็น คำนามเฉพาะหรือคำนามทั่วไปที่ปรากฏร่วมกับส่วนขยายคำนามชนิดต่างๆ เช่น คำบอกจำนวน คำลักษณนาม ตัวบ่งชี้ความเฉพาะ เป็นต้น

คำกริยาหลักของหน่วยสร้างประธานรับการกระทำเป็นคำสรรกรมกริยา ที่แสดงการกระทำอันก่อให้เกิดผลกระทบต่อตัวผู้รับการกระทำโดยตามด้วย ส่วนขยายชนิดส่วนเติมเต็มกริยาซึ่งแสดงคุณสมบัติหรือสภาพของผู้รับการกระทำ และคุณสมบัติหรือสภาพที่กล่าวถึงนี้ประกอบด้วย สภาพผลใหม่ คุณสมบัติเฉพาะ คุณสมบัติจากการประเมินค่าอากัปกริยา และคุณสมบัติในเชิงศักยภาพของ ประธานที่เป็นผู้รับการกระทำ (รัฐพล ทองแดง, 2552, น. 40) ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- (5) L1: 내가 모델하고 니네 아빠회사 초코렛 잘 팔린대더라.
 /neka modelhako nine ʔapahwesh'a tch'ok'olet tsal phalindedora/
 I model your papa company chocolate well **sell-Suffixpass**
 “ว่ากันว่าพอลฉันเป็นนางแบบ ช็อกโกแลตของบริษัทพ่อนายก็ขายดี”
 L2: พอลฉันเป็นฟรีเซนต์อร์ ช็อกโกแลตของพ่อนายก็ขายดี

จากตัวอย่าง (5) นามวลี “ช็อกโกแลตของพ่อนาย” ใน L2 ซึ่งประกอบด้วย คำนามทั่วไป “ช็อกโกแลต” และส่วนขยายคำนาม “ของพ่อนาย” เป็นประธาน ที่เป็นผู้รับการกระทำของสรรกรมกริยา “ขาย” ตามด้วยส่วนขยายที่แสดงคุณสมบัติ จากการประเมินค่าอากัปกริยา คือคำว่า “ดี” ซึ่งเป็นส่วนเติมเต็มกริยา นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังสังเกตเห็นว่านามวลีที่อยู่ในตำแหน่งประธานยังตามด้วยคำว่า “ก็” ซึ่งเป็น ตัวบ่งชี้แก่นความ (Topic marker) เน้นผู้รับการกระทำอีกด้วย (Iwasaki & Ingkaphirom, 2005, p. 172)

(6) L1: 냉장고도 환불 안된데요?

/nɛŋtɕaŋkodo hwanbul ʔantʰwendejo/

refrigerator too **refund-no-PassV**

“ตู้เย็นก็ถูกคืนไม่ได้หรอ”

L2: ตู้เย็นนี้เอาไปคืนไม่ได้หรอ

จากตัวอย่าง (6) นามวลี “ตู้เย็นนี้” ใน L2 ประกอบด้วยคำนามทั่วไป “ตู้เย็น” และส่วนขยาย “นี้” เป็นประธานที่เป็นผู้รับการกระทำของกรรมกริยา “คืน” ตามด้วยส่วนขยายที่แสดงคุณสมบัติในเชิงศักยภาพของประธานผู้รับการกระทำ คือคำว่า “ได้” นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังสังเกตได้ว่าฉบับแปลภาษาไทย L2 มีการใช้กริยาเรียง “เอาไปคืน” ทั้ง ๆ ที่คำว่า “เอา” เป็นคำกรรมกริยาที่ต้องการผู้กระทำ แต่ในโครงสร้าง L2 ละผู้กระทำไว้และผู้รับการกระทำกลับเป็นประธาน จึงอาจแสดงให้เห็นว่าเน้นผู้รับการกระทำมากขึ้นโดยใช้รูปแบบหน่วยสร้างชนิดนี้

1.3 หน่วยสร้างกรรมกริยา

หน่วยสร้างกรรมกริยาที่พบในการวิจัยครั้งนี้เกิดจากการแปลงคำกริยาจากกรรมกริยาในภาษาเกาหลีมาเป็นกรรมกริยาในภาษาไทย คือ คำกริยาเดิมในหน่วยสร้างกรรมวาจกภาษาเกาหลีเป็นคำกรรมกริยา แต่เมื่อแปลมาเป็นภาษาไทยต้องเปลี่ยนมาอยู่ในรูปกรรมกริยา เนื่องจากคำกริยาบางคำในภาษาเกาหลีและภาษาไทยมีรูปแบบการใช้ที่แตกต่างกัน ดังตัวอย่างเช่น

(7) L1: 몸이 깨지는 것 같았어요.

/momi ɤetsinun kot kathasʌʔjo/

body **brake-Auxpass** like

“เหมือนร่างแตก”

L2: รู้สึกเหมือนร่างแตก

จากตัวอย่าง (7) ใน L2 “ร่วง” เป็นประธานในอนุพากย์รอง ส่วนคำกริยาในอนุพากย์รอง “แตก” เป็นกรรมกริยา ในขณะที่คำกริยาใน L1 “깨지다” /*kɛtɕida*/ ‘แตก’ เป็นกรรมกริยาซึ่งประกอบด้วยคำช่วยกริยาที่ทำหน้าที่เป็นตัวบ่งชี้กรรมจาก โดยคำว่า “รู้สึก” ที่เป็นกริยาหลักของอนุพากย์หลักใน L2 เป็นกริยาแสดงการรับรู้ (perception verbs) ซึ่งเข้าใจได้จากบริบทที่ว่าประธานที่ละไวนั้นเป็นผู้พูดเอง

1.4 หน่วยสร้างกริยาที่เป็นได้ทั้งกรรมกริยาและกรรมกริยา

หน่วยสร้างมีกริยาที่เป็นได้ทั้งกรรมกริยาและกรรมกริยา ซึ่งสามารถแสดงเป็นทั้งโครงสร้างกรรมกริยาและโครงสร้างกรรมกริยา หน่วยสร้างกริยาที่เป็นได้ทั้งกรรมกริยาและกรรมกริยาที่พบในการวิจัยนี้ มีรูปภาษาที่เป็นโครงสร้างกรรมกริยา หมายถึง กริยาอยู่ในรูปกรรมกริยา ในต้นฉบับภาษาเกาหลี คำกริยาเป็นกรรมกริยาจึงต้องประกอบด้วยตัวบ่งชี้กรรมจากอย่างเช่น หน่วยคำเติม หรือคำช่วยกริยาเพื่อแสดงความหมายกรรมจากโดยผู้รับการกระทำวางอยู่ในตำแหน่งประธาน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- (8) L1: 우리 안 **찢어질** 겐데요.
 /*ʔuri ʔan tɕidzɔdzil gondejo*/
 We .. not **tear-Auxpass** will
 “เราจะไม่ถูกฉีกนะคะ”
 L2: เราไม่ได้จะเล็กกันนะคะ

จากตัวอย่าง (8) ใน L1 ใช้คำกรรมกริยาซึ่งประกอบด้วยคำช่วยกริยาที่ทำหน้าที่เป็นตัวบ่งชี้กรรมจาก “찢어지다” /*tɕidzɔdzida*/ ‘ถูกฉีก’ ส่วนใน L2 มีประธาน “เรา” เช่นเดียวกันกับประธานใน L1 ส่วนคำกริยาใน L2 เป็นกริยาที่เป็นได้ทั้งกรรมกริยาและกรรมกริยา “เล็ก” ในตัวอย่างนี้คำว่า “เล็ก” อยู่ในรูปกรรมกริยา

- (9) L1: 그러다 입 찢어지겠다.
 /kuroda .ʔip t͡ɕidzodzikeʔa/
 then mouth tear-Auxpass will
 “ทำอย่างนั้น ปากจะถูกฉีกนะ”
 L2: ปากจะฉีกถึงตึงหูแล้วนะ

จากตัวอย่าง (9) ใน L1 ใช้คำสรรกรมกริยาซึ่งประกอบด้วยคำช่วยกริยาที่ทำหน้าที่เป็นตัวบ่งชี้กรรมจาก “찢어지다” /t͡ɕidzodzida/ ‘ถูกฉีก’ ส่วนใน L2 มีประธาน “ปาก” เช่นเดียวกับกับประธานใน L1 ส่วนคำกริยาใน L1 เป็นกริยาที่เป็นได้ทั้งอกรรมกริยาและสกรรมกริยา “ฉีก” ในตัวอย่างนี้คำว่า “ฉีก” อยู่ในรูปอกรรมกริยาหรือกริยาแสดงสภาพ

1.5 หน่วยสร้างสกรรมกริยา

หน่วยสร้างสกรรมกริยาที่พบในการวิจัยครั้งนี้เกิดจากการแปลแบบการถอดความ (paraphrase) คือ ผู้แปลเข้าใจบริบทโดยรวมของภาษาต้นฉบับเสียก่อน และแปลเป็นสำนวนภาษาฉบับแปล เนื่องจากความหมายของคำหรือข้อความในต้นฉบับ ไม่ใช่ในภาษาฉบับแปล ผลการวิจัยพบว่า คำสรรกรมกริยาในต้นฉบับภาษาเกาหลีบางคำจะแปลมาเป็นคำสรรกรมกริยาภาษาไทยที่มีความหมายตรงข้ามกันหรือคล้ายกันเพื่อแทนความหมายเดิมของคำศัพท์ภาษาเกาหลี เนื่องจากความหมายเดิมของภาษาเกาหลีนั้นไม่ใช่ในภาษาไทย ผู้รับการกระทำในต้นฉบับภาษาเกาหลียังคงตำแหน่งประธานในฉบับแปลภาษาไทย ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- (10) L1: 그 인간하고 나하고 맞짖 뜨면 과연 내가 밀릴까.
 /kw ʔinkanhako nahako maʔɕaf ʔumjon kwajon neka miliʔka/
 that human and me and fight if will I push-Suffixpass
 “ถ้าหากว่าฉันกับคนนั้นสู้กัน ฉันจะถูกผลักไหม”
 L2: ถ้าเกิดว่าฉันกับนางนั้นต้องเจอกันสักตั้ง ฉันจะสู้เขาได้ไหม

จากตัวอย่าง (10) ฉบับแปลภาษาไทยมีประธาน “ฉัน” ซึ่งเป็นตัวเดียวกับประธานในต้นฉบับภาษาเกาหลี แต่ทำหน้าที่เป็นผู้กระทำของคำสรรพนามกริยา “สู้” ซึ่งมีความหมายตรงข้ามกับต้นฉบับภาษาเกาหลี “밀리다” /milida/ มีความหมายประจำรูป คือ ‘ถูกผลัก’ แต่ใช้เป็นสำนวนที่มีความหมาย ‘แพ้’ โดยตามด้วยกรรมตรง “เขา” ซึ่งเคยเป็นผู้กระทำในต้นฉบับ

(11) L1: 왜 하필 걀야. 해영이. 나랑 같은 이름이라서 끌린건가

/ʔwe hapʰil keja hejɔŋi naraŋ kathʷon ʔirumirasɔ kulinkonka/

why should her. HY. V me same name because

attract-Suffixpass

“ทำไมต้องเป็นเธอ แสยอง เพราะชื่อเหมือนฉัน เลยถูกดึงดูดหรือ”

L2: ทำไมต้องเป็นแสยอง พี่ชอบเธอเพราะชื่อเหมือนฉันหรือ

จากตัวอย่าง (11) ฉบับแปลภาษาไทยมีประธาน “พี่” ในต้นฉบับภาษาเกาหลีไม่ปรากฏอยู่แต่สามารถเข้าใจได้ว่าเป็นผู้รับการกระทำในต้นฉบับภาษาเกาหลี เนื่องด้วยบริบทซึ่ง “พี่” เป็นผู้ร่วมสนทนาที่ถูกถามคำถามในบทนี้ ในขณะเดียวกันทำหน้าที่เป็นผู้กระทำของคำสรรพนามกริยา “ชอบ” ซึ่งมีความหมายคล้ายกับต้นฉบับภาษาเกาหลี “끌리다” /kulida/ มีความหมายประจำรูป คือ ‘ถูกดึงดูด’ โดยตามด้วยกรรมตรง “เธอ” ซึ่งเคยเป็นผู้กระทำในต้นฉบับ

2. ระบุภาษาไทยที่ไม่คงประธานตามภาษาเกาหลี

ระบุภาษาไทยที่ไม่คงประธานตามภาษาเกาหลี หมายถึง หน่วยสร้างภาษาไทยที่มีโครงสร้างประกอบด้วยนามวลีที่เป็นผู้รับการกระทำไม่ได้ปรากฏอยู่ในตำแหน่งประธานของประโยค แต่นามวลีอื่นจะปรากฏอยู่ในตำแหน่งประธานแทน ซึ่งไม่เหมือนกับต้นฉบับภาษาเกาหลี จากการศึกษาพบว่า ระบุภาษาไทยที่ไม่คงประธานตามภาษาเกาฬียังแบ่งได้เป็น 4 หน่วยสร้าง ได้แก่ หน่วยสร้างกรรตุจาก หน่วยสร้างการดำรงอยู่ หน่วยสร้างแก่นความ-เนื้อความ และหน่วยสร้างการริต

ทั้งนี้นามวลีที่อยู่ในตำแหน่งประธานจะมีรูปภาษาต่าง ๆ เช่น ประธานที่เป็นผู้กระทำ
อนิยามประธาน² (indefinite subject) หรือไม่ปรากฏและละประธานได้ด้วย ดังนี้

2.1 หน่วยสร้างกรตุวจาก

รูปภาษาไทยที่เกิดขึ้นจากการแปลหน่วยสร้างกรรมวจากภาษาเกาหลี
มีโครงสร้างของหน่วยสร้างกรตุวจาก คือ ประธานของประโยคเป็นผู้กระทำของ
คำสรรณกริยา ส่วนผู้รับการกระทำซึ่งเคยเป็นประธานในต้นฉบับภาษาเกาหลี
กลับมาเป็นกรรมในประโยคภาษาไทย หน่วยสร้างกรตุวจากที่พบในการวิจัยครั้งนี้
ยังสามารถแบ่งได้เป็น 3 ประเภทตามรูปภาษาของประธาน ได้แก่ หน่วยสร้าง
ประธานเป็นผู้กระทำ หน่วยสร้างไว้ประธาน หน่วยสร้างอนิยามประธาน ดังละเอียด
ต่อไปนี้

2.1.1 หน่วยสร้างประธานเป็นผู้กระทำ

รูปภาษาไทยมีโครงสร้างที่ผู้กระทำปรากฏอยู่ในตำแหน่งประธาน ส่วน
กริยาหลักเป็นสรรณกริยาเช่นเดียวกันกับต้นฉบับภาษาเกาหลี โดยตามด้วยกรรม
ซึ่งเป็นผู้รับการกระทำที่เคยเป็นประธานในต้นฉบับภาษาเกาหลี หน่วยสร้างประธาน
เป็นผู้กระทำที่พบในงานวิจัยนี้เกิดขึ้นในกรณีที่กริยาหลักเป็นกริยาแสดงการกระทำ
(action verbs) และกริยาแสดงการรับรู้ (perception verbs) โดยเฉพาะในกรณีที่
กริยาเป็นกริยาแสดงการรับรู้ นั้น ภาษาเกาหลีและภาษาไทยมีลักษณะการใช้คำ
ที่ต่างกัน คือ กริยาแสดงการรับรู้ในภาษาเกาหลี เช่น “듣다” /dwtɕda/ ‘hear’
“보다” /boda/ ‘see’ “느끼다” /nɕkida/ ‘feel’ มีการใช้ในรูปแบบกรรมวจาก
โดยใช้ประกอบกับตัวบ่งชี้กรรมวจาก อย่างเช่น “들리다” /dwlida/ ‘heard’
“보이다” /boida/ ‘seen’ “느껴지다” /nɕkjodzida/ ‘felt’ ซึ่งในภาษาไทยไม่มี
รูปแบบกรรมวจาก ดังต่อไปนี้

² ศัพท์เฉพาะภาษาไทยใช้ตาม วิชาส โทธิแพทย์ (2561)

(12) L1: 소리도 들렸고 충격도 느껴졌어요.

/sorido dwuljot̚ko tchuf̚g̚jokdo nɯk̚jod̚zɔ̚ɔjo/

sound also **heard-Suffixpass** pain also **feel-Auxpass**

“ได้ยินเสียงและรู้สึกเจ็บอีกด้วย”

L2: ผมได้ยินเสียงชัดเจนแถมรู้สึกเจ็บไปด้วย

จากตัวอย่าง (12) ใน L1 คำว่า “소리” /sori/ ‘เสียง’ และ “충격” /tchuf̚g̚jok/ ‘ความเจ็บปวด’ เป็นประธานในประโยคกรรมวาจกซึ่งตามด้วยคำกริยา “들리다” /dwulida/ ‘heard’ และ “느껴지다” /nɯk̚jod̚zida/ ‘felt’ โดยประกอบด้วยตัวบ่งชี้กรรมวาจกต่าง ๆ คือ หน่วยคำเติมหลังและคำช่วยกริยาตามลำดับ ส่วนประธานใน L2 “ผม” เป็นผู้กระทำของคำสรรณกริยา “ได้ยิน” และ “รู้สึก” ซึ่งเป็นกริยาแสดงการรับรู้ (perception verbs) ทำให้เห็นว่าประธานในตัวอย่างนี้เป็นผู้พูดเอง

(13) L1: 사실 내가 차인거야

/sasil nega tɕʰaingoja/

actually I **dump-Suffixpass**

“จริงๆ แล้ว ฉันโดนทิ้ง”

L2: จริงๆ แล้ว เขาทิ้งหนู

จากตัวอย่าง (13) ใน L1 คำว่า “나” /ne/ ‘ฉัน’ เป็นประธานที่เป็นผู้รับการกระทำในประโยคกรรมวาจก ตามด้วยคำกริยาหลัก “차이다” /tɕʰaida/ ที่เป็นคำสรรณกริยาประกอบด้วยหน่วยคำเติมหลังซึ่งเป็นตัวบ่งชี้กรรมวาจกโดยละผู้กระทำไว้ ส่วนใน L2 ประธาน “เขา” เป็นผู้กระทำ ส่วนคำกริยาหลักเป็นคำสรรณกริยา “ทิ้ง” ตามด้วยกรรมตรง “หนู” ซึ่งเป็นผู้รับการกระทำของกริยาดังกล่าว กล่าวได้ว่าฉบับแปลภาษาไทยต่างกับต้นฉบับภาษาเกาหลีตรงที่ภาษาไทยใช้หน่วยสร้างกรรมตุวจากแทนหน่วยสร้างกรรมวาจก

2.1.2 หน่วยสร้างไว้ประธาน

รูปภาษาไทยมีโครงสร้างที่ผู้กระทำไม่ปรากฏอยู่ ส่วนกริยาหลักเป็นกรรมกริยาเช่นเดียวกันกับต้นฉบับภาษาเกาหลี โดยตามด้วยกรรมซึ่งเป็นผู้รับการกระทำที่เคยเป็นประธานในต้นฉบับภาษาเกาหลี หน่วยสร้างละประธานที่พบในงานวิจัยนี้เกิดขึ้นในกรณีที่กริยาหลักเป็นกริยาแสดงการรับรู้ (perception verbs) ซึ่งผู้วิจัยสังเกตได้ว่าผู้กระทำที่ละไปนั้น คือ ผู้พูดในกรณีที่ประโยคบอกเล่า หรือผู้ฟังในกรณีที่ประโยคคำถาม ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(14) L1: *또 사람이 보인 적도?*

/tan sarami boin dzokdo/

other human **see-Suffixpass** ever also

“เคยเห็นคนอื่นด้วยละครับ”

L2: ไม่เคยเห็นคนอื่นด้วยละครับ

จากตัวอย่าง (14) ใน L1 คำว่า “또 사람” */tan saram/* ‘คนอื่น’ เป็นประธานในโครงสร้างกรรมวาจก ตามด้วยคำสรรพนามกริยา “보이다” */boida/* ‘seen’ ประกอบด้วยหน่วยคำเติมหลังที่เป็นตัวบ่งชี้กรรมวาจก ส่วนใน L2 ละประธานไว้เนื่องจากประธานที่ละไว้นั้นคือผู้ฟังซึ่งเป็นผู้ถูกถามของประโยคคำถามนี้ โดยมีคำสรรพนามกริยา “เห็น” ที่เป็นกริยาแสดงการรับรู้ตามด้วยกรรม “คนอื่น” กล่าวได้ว่าฉบับแปลภาษาไทยต่างกับต้นฉบับภาษาเกาหลีตรงที่ภาษาไทยใช้หน่วยสร้างกรรมตุวจากที่ไว้ประธานแทนหน่วยสร้างกรรมวาจก

2.1.3 หน่วยสร้างอนิยามประธาน

รูปภาษาไทยมีโครงสร้างที่ผู้กระทำปรากฏอยู่ในตำแหน่งประธาน ซึ่งไม่ปรากฏในต้นฉบับภาษาเกาหลี เนื่องจากผู้กระทำไม่สามารถอ้างถึงผู้ใดโดยเฉพาะเจาะจง ทำให้รูปภาษาไทยใช้อนิยามสรรพนาม (indefinite pronoun) เช่น *ใคร คน เขา เรา มัน* ซึ่งมีลักษณะที่ไม่อ้างถึงสิ่งใด (non referential) หรือไม่มีคำนามที่ถูกกล่าวนำคำสรรพนามนั้นๆ มาก่อน ส่วนกริยาหลักเป็นกรรมกริยาเช่นเดียวกัน

กับต้นฉบับภาษาเกาหลี โดยตามด้วยกรรมซึ่งเป็นผู้รับการกระทำที่เคยเป็นประธาน
ในต้นฉบับภาษาเกาหลี ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(15) L1: 개 미움 받지 않고 버림 받지 않으려고.

/ge mi?um batdzi ?anko borim batdzi ?anulljogo/

she **hate-PassV** not and **throw-PassV** not to be

“เธอ เพื่อไม่รับการเกลียดและไม่รับการถูกทิ้ง”

L2: เพราะเธอกลัวคนจะเกลียดเธอ และทิ้งเธอไป

จากตัวอย่าง (15) ใน L1 คำว่า “?H” /ge/ ‘เธอ’ ซึ่งเป็นผู้รับการกระทำ
เป็นประธานในประโยคกรรมวาจก โดยตามด้วยคำกริยา “미움 받다” /mi?um
bata/ ‘ได้รับการเกลียด’ และ “버림 받다” /borim bata/ ‘ได้รับการถูกทิ้ง’
ที่เป็นคำสรรพนามกริยาประกอบด้วยตัวบ่งชี้กรรมวาจก ส่วนใน L2 ประธานของ
อนุพจน์รองเป็นอนุพจน์สรรพนาม “คน” ซึ่งไม่ได้อ้างถึงผู้ใดโดยเฉพาะเจาะจง แต่
เป็นคนทั่วไปหรือใครก็ได้ ส่วนคำกริยาเป็นคำสรรพนามกริยา “เกลียด” และ “ทิ้ง”
ตามด้วยกรรมตรง “เธอ” ซึ่งเป็นผู้รับการกระทำของกริยาดังกล่าว กล่าวได้ว่า
ฉบับแปลภาษาไทยต่างกับต้นฉบับภาษาเกาหลีตรงที่ฉบับแปลภาษาไทยใช้
หน่วยสร้างกรตุวาจกที่ใช้นิยมประธานแทนหน่วยสร้างกรรมวาจก

(16) L1: 나 이 얘기 하고 싶었는데 사이비로 보일까 봐 못했다.

/na ?i v?jegi hago sipotnunde sa?ibiro v bo?ilka bwa motetda/

I this story tell wanted but pseudo **see-Suffixpass** afraid didn't

“ฉันอยากพูดเรื่องนี้จริง แต่กลัวดูเป็นคนจอมปลอม ก็เลยไม่ได้พูด”

L2: ฉันอยากพูดมานานแล้ว แต่กลัวคนมองว่าเพี้ยน

จากตัวอย่าง (16) คำว่า “나” /na/ ‘ฉัน’ ใน L1 ซึ่งเป็นผู้รับการกระทำ
เป็นประธานในประโยคกรรมวาจก โดยตามด้วยคำกริยาหลัก “보이다” /boida/
‘seen’ ที่เป็นคำสรรพนามกริยาประกอบด้วยตัวบ่งชี้กรรมวาจก ส่วนใน L2 ประธาน

ของอนุพากย์รอง เป็นอนิยมสรรพนาม “คน” ซึ่งไม่ได้อ้างถึงผู้ใดโดยเฉพาะเจาะจง แต่เป็นคนทั่วไปหรือใครก็ได้ ส่วนคำกริยาเป็นคำสรรกรมกริยา “มอง” และละกรรมตรง คือ “ฉัน” ซึ่งเป็นผู้รับการกระทำของกริยา กล่าวได้ว่าฉบับแปลภาษาไทย ต่างกับต้นฉบับภาษาเกาหลีตรงที่ฉบับแปลภาษาไทยใช้หน่วยสร้างกรรมจากที่ใช้ อนิยมประธานแทนหน่วยสร้างกรรมจาก

2.2 หน่วยสร้างการดำรงอยู่

รูปภาษาไทยที่เกิดขึ้นจากการแปลหน่วยสร้างกรรมจากภาษาเกาหลี มีโครงสร้างของหน่วยสร้างการดำรงอยู่ คือ มีโครงสร้างที่นำด้วยกริยาแสดงการดำรงอยู่ (existential verbs) คือ “มี” ในภาษาไทย ตามด้วยประโยค หน่วยสร้างการดำรงอยู่ที่พบในการวิจัยครั้งนี้มีลักษณะอีกอย่างหนึ่ง คือ มีการใช้อนิยมสรรพนามปรากฏอยู่ในตำแหน่งประธานของประโยคที่ตามหลังคำว่า “มี” จึงอาจสรุปได้ว่าหน่วยสร้างการดำรงอยู่ในงานวิจัยนี้มีโครงสร้างที่นำด้วยคำว่า “มี” ตามด้วยหน่วยสร้างอนิยมประธานดังในข้อ 2.1.3 ข้างต้น ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(17) L1: 이렇게 감동적일 수가 내가 헌팅 당하다니

/ʔiroke gamdonʔɪdzogil suga nega huntʰiŋ dafʰhadani/

like this impressive can be I hunt-Passv

“น่าประทับใจได้ขนาดนี้ ฉันถูกชวนไปเดทอย่างนั้นหรือ”

L2: **มีคน**มาชวนเดทจากข้างทาง มันสุดยอดจริง ๆ

จากตัวอย่าง (17) ใน L1 คำว่า “ㄱ나” /ne/ ‘ฉัน’ เป็นผู้รับการกระทำเป็นประธานในประโยคกรรมจาก โดยตามด้วยคำกริยา “헌팅 당하다” /huntʰiŋ dafʰhada/ ‘ถูกชวนไปเดท’ ที่เป็นคำสรรกรมกริยาประกอบด้วยตัวบ่งชี้กรรมจาก ส่วนใน L2 โครงสร้างภาษาไทยนำด้วยกริยาแสดงการดำรง “มี” ตามด้วยหน่วยสร้างอนิยมประธาน คือ ประธานเป็นอนิยมสรรพนาม “คน” ซึ่งไม่ได้อ้างถึงผู้ใดโดยเฉพาะเจาะจงและไม่ปรากฏอยู่ในต้นฉบับ L1 ส่วนคำกริยาเป็นคำสรรกรมกริยา “ชวนเดท” เช่นเดียวกันกับ L1 และละกรรมตรง คือ “ฉัน” ซึ่งเป็น

ผู้รับการกระทำของกริยา กล่าวได้ว่าฉบับแปลภาษาไทยต่างกับต้นฉบับภาษาเกาหลี ตรงที่ภาษาไทยใช้หน่วยสร้างการดำรงอยู่แทนหน่วยสร้างกรรมจาก

(18) L1: 내가 이렇게 허름한 여자 취급 받아본 적도 없거든?

/nega ʔirokə horumhan ʔjɔdza tɕʰwigup padabon dzɔkdo

ʔɔpgɔdun/

I like this shabby woman **treat-PassV** ever no

“ฉันไม่เคยถูกปฏิบัติเป็นผู้หญิงไว้ขนาดนี้”

L2: ไม่เคย**มีใคร**ทำกับฉันแหยขนาดนี้

จากตัวอย่าง (18) ใน L1 คำว่า “나” /ne/ ‘ฉัน’ เป็นผู้รับการกระทำเป็น ประธานในประโยคกรรมจาก โดยตามด้วยคำกริยา “취급 당하다” /tɕʰwigup daŋhada/ ‘ถูกปฏิบัติ’ ที่เป็นคำสกรรมกริยาประกอบด้วยตัวบ่งชี้กรรมจาก ส่วนใน L2 โครงสร้างภาษาไทยนำด้วยกริยาแสดงการดำรง “มี” ตามด้วย หน่วยสร้างอนิยมประธาน คือ ประธานเป็นอนิยมสรรพนาม “ใคร” ซึ่งไม่ได้ อ้างถึงผู้ใดโดยเฉพาะเจาะจงและไม่ปรากฏอยู่ในต้นฉบับ L1 ส่วนคำกริยาเป็น คำสกรรมกริยา “ทำ” เช่นเดียวกันกับ L1 และละกรรมตรง คือ “ฉัน” ซึ่งเป็น ผู้รับการกระทำของกริยา กล่าวได้ว่าฉบับแปลภาษาไทยต่างกับต้นฉบับภาษาเกาหลี ตรงที่ภาษาไทยใช้หน่วยสร้างการดำรงอยู่แทนหน่วยสร้างกรรมจาก

2.3 หน่วยสร้างแก่นความ-เนื้อความ

รูปภาษาไทยที่เกิดขึ้นจากการแปลหน่วยสร้างกรรมจากภาษาเกาหลี มีโครงสร้างของหน่วยสร้างแก่นความ-เนื้อความ คือ มีโครงสร้างที่มีแก่นความ (topic) ศูนย์กลางของความสนใจหรือเป็นสิ่งที่ผู้พูดตั้งใจจะกล่าวถึง (จันทิมา อังคพณิชกิจ, 2561, น. 118) โดยวางอยู่ตอนต้นของหน่วยสร้าง และตามด้วย เนื้อความ (comment) ซึ่งเป็นสิ่งที่ป็นรายละเอียดของแก่นความนั้น หน่วยสร้าง แก่นความ-เนื้อความที่พบในงานวิจัยครั้งนี้มีการวางตำแหน่งตอนต้น (fronting) คือ การวางแก่นความในตำแหน่งตอนต้นของหน่วยสร้างหรือการย้ายส่วนที่เป็น

แก่นความไปทางซ้าย (left-dislocation) เพื่อเน้นแก่นความซึ่งเคยเป็นประธาน ในต้นฉบับภาษาเกาหลี ซึ่งสามารถแสดงด้วยผังภูมิโครงสร้างได้ดังนี้

นามวลี + ประโยค
แก่นความ + เนื้อความ

เนื่องจากภาษาไทยมีการใช้หน่วยสร้างแบบนี้เป็นจำนวนมาก จนเป็น ภาษาเน้นเรื่อง (topic prominent language) และมักมีตัวบ่งชี้แก่นความ (topic marker) เช่น นี่ นั้น นะ นี้แหละ ตามหลังส่วนที่เป็นแก่นความ ส่วนที่เหลือใน หน่วยสร้างนั้นเป็นเนื้อความ ทั้งนี้ตำแหน่งในประโยคก่อนที่จะย้ายไปนั้นก็อาจจะมีคำสรรพนามหรือคำแทนสิ่งที่ย้ายไป (จันทิมา อังคพณิกิจ, 2561, น. 121) ในทางไวยากรณ์อาจเรียกคำพวกนี้ว่าคำสรรพนามเงา (shadow pronoun) ทำหน้าที่เน้นส่วนที่สรรพนามนี้อ้างถึงที่ปรากฏอยู่ตอนต้นหรือทางซ้ายของ หน่วยสร้าง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(19) L1: 이게 총열이 좀 틀어진 거 같지 않습니까?

/ʔi ke tɕʰoŋʔjoli tɕom twultɕin go gatɕi ʔans'umnig'a/

This barrel little **twist-AUX**pass like isn't it?

“กระบอกปืนนี้เหมือนเบี้ยวแล้วไม่ใช่หรือครับ”

L2: กระบอกปืน มันเบี้ยวหรือเปล่าครับ

จากตัวอย่าง (19) ใน L1 นามวลี “이게 총열” /ʔike tɕʰoŋʔjoli/ ‘กระบอกปืนนี้’ เป็นประธานในหน่วยสร้างกรรมวาจก ซึ่งเป็นผู้รับการกระทำของ คำสรรพนามกริยา “틀어지다” /twulɕ/ ‘twisted’ ประกอบด้วยคำช่วยกริยาซึ่งทำหน้าที่ เป็นตัวบ่งชี้ กรรมวาจก ส่วนใน L2 คำนาม “กระบอกปืน” เป็นแก่นความซึ่งเป็น ส่วนสำคัญที่สุดของหน่วยสร้างนี้ ส่วนที่เหลือตามหลังแก่นความ “มันเบี้ยวหรือเปล่า

ครับ” ทั้งประโยคเป็นเนื้อความ โดยมีการใช้สรรพนามเงา “มัน” มาแทนตำแหน่งประธานของประโยคซึ่งอ้างถึงแก่นความที่ย้ายไปทางซ้าย

(20) L1: 보고 싶은 게 어떻게 **참아지**지?

/boko sipun ge ʔotʰɔke tɕʰamatsɛi/

Missing how **endure-AUX**pass

“ความคิดถึงนั้น ทนได้อย่างไร”

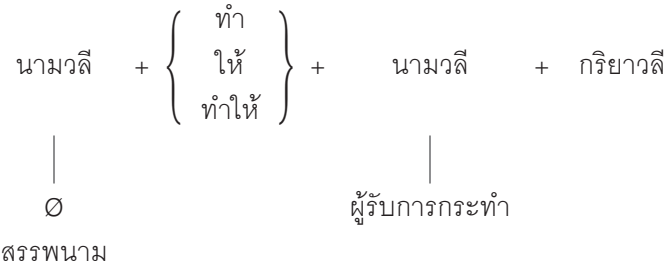
L2: **ความต้องการที่มี** เขาทนได้ยังงั้นนะ?

จากตัวอย่าง (20) ใน L1 นามวลี “보고 싶은 게” /boko sipun ge/ ‘ความคิดถึงนั้น’ เป็นประธานในหน่วยสร้างกรรมจาก กริยาหลักเป็นคำสรรกรมกริยา “참아지다” /tɕʰamatsɛida/ ‘endured’ ประกอบด้วยคำช่วยกริยาซึ่งทำหน้าที่เป็นตัวบ่งชี้กรรมจาก ส่วนใน L2 นามวลี “ความต้องการที่มี” เป็นแก่นความซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่สุดของหน่วยสร้างนี้ ส่วนที่เหลือตามหลังแก่นความ “เขาทนได้ยังงั้นนะ” ทั้งประโยคเป็นเนื้อความ โดยตำแหน่งในประโยคก่อนที่จะย้ายไปนั้นซึ่งเป็นตำแหน่งกรรมของคำกริยา “ทน” ไม่มีคำสรรพนามหรือคำแทนสิ่งที่ย้ายไป แต่ละไว้ นอกจากนี้ใน L2 ยังใช้นิยมสรรพนาม “เขา” ซึ่งไม่ได้อ้างถึงผู้ใดโดยเฉพาะเจาะจงและไม่ปรากฏอยู่ในต้นฉบับ L1 มาเป็นประธานของประโยคที่เป็นเนื้อความ

2.4 หน่วยสร้างการิต

รูปภาษาไทยที่เกิดขึ้นจากการแปลหน่วยสร้างกรรมจากภาษาเกาหลี มีโครงสร้างของหน่วยสร้างการิต คือ มีโครงสร้างที่ประธานของประโยคเป็นสาเหตุให้ผู้อื่นกระทำการสิ่งใดสิ่งหนึ่ง และมีตัวบ่งชี้การิตเป็นคำกริยา เช่น ในภาษาไทย คำว่า ให้ ทำให้ ทำ ในทางไวยากรณ์เรียกหน่วยสร้างการิตแบบนี้ว่า periphrastic causative (Iwasaki & Ingkaphirom, 2005, p. 325) ซึ่งใช้คำหน้าที่ (function words) เพื่อแสดงความหมายการิตโดยไม่ใช้หน่วยคำเติม (affix) อย่างภาษาเกาหลีซึ่งเป็น

ภาษารูปคำติดต่อ (agglutinative language) หน่วยสร้างการติดต่อในภาษาไทยสามารถแสดงด้วยผังภูมิโครงสร้างได้ดังนี้

หน่วยสร้างการติดต่อมีคำกริยาหลักเป็นตัวบ่งชี้การติดต่อซึ่งตามด้วยอนุพากย์ส่วนเติมเต็ม (complement clause) โดยประกอบด้วยผู้รับการกระทำ และคำกริยาชนิดต่าง ๆ ได้แก่ กริยาที่เป็นได้ทั้งอกรรมกริยาและสกรรมกริยา สกรรมกริยา และอกรรมกริยา ทั้งนี้นามวลีในตำแหน่งประธานของหน่วยสร้างการติดต่ออาจจะก็ได้หรือใช้สรรพนามที่อ้างถึงนามวลีที่กล่าวมาก่อนก็ได้ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- (21) L1: 어떤 이유지 모르지만 그거 **부러져서** 없어졌습니다.
 /ʔɔʔɒn ʔijuntɕi moruʔɕiman kuɡo burɔʔɕɔso ʔɔpsɔʔɕɔsumnida/
 what reason don't know but that **brake-AUXpass** disappeared
 “ไม่รู้สาเหตุผลอะไร แต่อันนั้นหักแล้วหายไป”
 L2: แต่ด้วยเหตุผลบางอย่าง **ทำให้**มันหักแล้วก็หายไป

จากตัวอย่าง (21) ใน L1 เป็นหน่วยสร้างกรรมวาจกซึ่งประธาน “그거” /kuɡo/ ‘อันนั้น’ เป็นผู้รับการกระทำของคำสกรรมกริยา “부러지다” /burɔʔɕida/ ‘broken’ ประกอบด้วยคำช่วยกริยาซึ่งทำหน้าที่เป็นตัวบ่งชี้กรรมวาจก ส่วนใน L2 มีคำกริยา “ทำให้” ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้การติดต่อตามด้วย “มัน” ซึ่งเป็นผู้รับการกระทำของ

คำกริยาที่เป็นได้ทั้งกรรมกริยาและสรกรรมกริยา “หัก” โดยประธานของคำกริยา “ทำให้” ละไว้ เนื่องจากสามารถเข้าใจได้ว่าประธานที่ละไว้ นั้น คือ “เหตุผลบางอย่าง” ที่กล่าวมาก่อน สรุปได้ว่า ฉบับแปลภาษาไทยต่างกันต้นฉบับภาษาเกาหลีตรงที่ฉบับแปลภาษาไทยใช้หน่วยสร้างกริิตแทนหน่วยสร้างกรรมวาจก

(22) L1: 지진 때문에 유실된 지뢰들이 **떠밀려** 온 것 같습니다.

/tɕi:ʃin tɕmune ʔjusildwen tɕirwedwuli tɕmiljo ʔon got kaʃumɲida/
 earthquake because missing mines **push-Suffixpass** come like
 “เพราะแผ่นดินไหว ระเบิดที่หายไปแล้ว เหมือนถูกดันมา”

L2: ผมว่าเพราะแผ่นดินไหว **ทำให้**ระเบิดพวกนี้ย้ายที่

จากตัวอย่าง (22) ใน L1 เป็นหน่วยสร้างกรรมวาจกซึ่งประธาน “유실된 지뢰” /ʔjusildwen tɕirwe/ ‘ระเบิดที่หายไปแล้ว’ เป็นผู้รับการกระทำของ คำสรกรรมกริยา “떠밀리다” /tɕmiljda/ ‘ถูกดัน’ ซึ่งประกอบด้วยหน่วยคำเติมหลังที่ทำหน้าที่เป็นตัวบ่งชี้กรรมวาจก ส่วนใน L2 มีคำกริยา “ทำให้” ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้กริิต ตามด้วย “ระเบิด” ที่เป็นผู้ถูกให้กระทำและคำกรรมกริยา “ย้ายที่” โดยประธานของคำกริยา “ทำให้” ละไว้ เนื่องจากสามารถอนุมานได้ว่าประธานที่ละไว้ นั้น คือ “แผ่นดินไหว” ที่กล่าวมาก่อน สรุปได้ว่า ฉบับแปลภาษาไทยต่างกันต้นฉบับภาษาเกาหลีตรงที่ฉบับแปลภาษาไทยใช้หน่วยสร้างกริิตแทนหน่วยสร้างกรรมวาจก

(23) L1: 그렇게 다리 꼬시면 골반이 **틀어져서**.

/kuroke dari ʔosimjon golbani tɕwɔtɕɔjɕɔ/
 like that leg cross if pelvis **twist-AUXpass**
 “ถ้าไขว่ห้างแบบนั้น กระดูกเชิงกรานจะเบี้ยว”

L2: ถ้าเอ่ไขว่ห้างแบบนั้น มันจะ**ทำให้**สะโพกวางผิดตำแหน่ง

จากตัวอย่าง (23) ใน L1 เป็นหน่วยสร้างกรรมวาทกซึ่งประธาน “golban” /golban/ ‘กระดุกเชิงกราน’ เป็นผู้รับการกระทำของคำสรรพนามกริยา “틀어지다” /tʰurɔtɛida/ ‘twisted’ ประกอบด้วยคำช่วยกริยาซึ่งทำหน้าที่เป็นตัวบ่งชี้กรรมวาทก ส่วนใน L2 มีคำกริยา “ทำให้” ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้การิต ตามด้วย “สะโพก” ที่เป็นผู้ถูกให้กระทำหรือผู้รับการกระทำของกริยาลี “วางผิดตำแหน่ง” โดยสรรพนาม “มัน” ปรากฏในตำแหน่งประธานของคำกริยา “ทำให้” ซึ่งสามารถอนุมานได้ว่า สรรพนาม “มัน” อ้างถึง “การที่เธอไขว่ห้างแบบนั้น” ที่กล่าวมาก่อน สรุปได้ว่า ฉบับแปลภาษาไทยต่างกับต้นฉบับภาษาเกาหลีตรงที่ฉบับแปลภาษาไทยใช้หน่วยสร้างการิตแทนหน่วยสร้างกรรมวาทก

9. สรุปผลการศึกษา

ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า รูปภาษาที่เกิดจากการแปลหน่วยสร้างกรรมวาทกภาษาเกาหลีเป็นภาษาไทยมีความหลากหลาย รูปภาษาไทยที่เกิดจากการแปลสามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ รูปภาษาไทยที่คงประธานตามภาษาเกาหลี และรูปภาษาไทยที่ไม่คงประธานตามภาษาเกาหลี

รูปภาษาไทยที่คงประธานตามภาษาเกาหลีมีโครงสร้างที่ประธานเป็นผู้รับการกระทำเช่นเดียวกับต้นฉบับภาษาเกาหลี แบ่งได้เป็น 5 หน่วยสร้างตามกริยาหลัก ได้แก่ หน่วยสร้างกรรมวาทก หน่วยสร้างประธานรับการกระทำ หน่วยสร้างกรรมกริยา หน่วยสร้างกริยาที่เป็นได้ทั้งกรรมกริยาและกรรมกริยา หน่วยสร้างกรรมกริยา ส่วนรูปภาษาไทยที่ไม่คงประธานตามภาษาเกาหลีมีโครงสร้างที่ประธานไม่ใช่ผู้รับการกระทำ แต่นามวลีอื่นจะปรากฏอยู่ในตำแหน่งประธานแทน แบ่งได้เป็น 4 หน่วยสร้างตามกริยาหลักและอาร์กิวเมนต์ (argument) ได้แก่ หน่วยสร้างกรรมวาทก หน่วยสร้างการดำรงอยู่ หน่วยสร้างการิตหน่วยสร้างแก่นความ-เนื้อความ

จากผลการศึกษาพบข้อสังเกตเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้เกิดความหลากหลายในรูปภาษาที่เกิดจากการแปลหน่วยสร้างกรรมวาทกภาษาเกาหลี ผู้วิจัยได้สรุปปัจจัยต่างๆ ดังกล่าวไว้เป็น 3 ปัจจัย ก็คือ 1) ความต่างด้านไวยากรณ์ระหว่าง

ภาษาเกาหลีกับภาษาไทยจากมุมมองแบบลักษณะภาษา โดยเฉพาะการใช้หน่วยสร้างกรรมวาจก การจำแนกชนิดของคำ รูปแบบการใช้ของคำ และลักษณะเฉพาะของแต่ละภาษา 2) วิธีการแปลที่เลือกใช้คำศัพท์ที่มีความหมายไม่ตรงกับต้นฉบับภาษาเกาหลี แต่เลือกใช้คำศัพท์ที่มีความหมายตรงข้ามหรือใกล้เคียงกัน 3) มุมมองที่มีต่อสถานการณ์หนึ่งสถานการณ์ของผู้ใช้ภาษาเกาหลีและผู้ใช้ภาษาไทยซึ่งจะให้ความสำคัญกับเรื่องอะไรมากกว่ากันโดยเน้นส่วนใดส่วนหนึ่งในการบอกเล่าเหตุการณ์ในสถานการณ์นั้น สรุปได้ว่า ปัจจัยดังกล่าวมีผลสำคัญต่อการแปลหน่วยสร้างกรรมวาจกภาษาเกาหลีเป็นภาษาไทยให้มีความหลากหลาย

อย่างไรก็ตามผู้วิจัยเห็นว่า หากมีการศึกษาการแปลหน่วยสร้างอื่นๆ ในภาษาเกาหลีเป็นภาษาไทย เช่น หน่วยสร้างแก่นความ-เนื้อความซึ่งปรากฏในทั้งภาษาเกาหลีและภาษาไทยก็จะเป็นประโยชน์ในด้านต่าง ๆ

เอกสารอ้างอิง

- จันทิมา อังคพนิชกิจ. (2561). *การวิเคราะห์ข้อความ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- กิมพลีชัย เตชะราชันย์. (2558). *กระบวนการกลายเป็นคำไวยากรณ์ของตัวบ่งชี้นามวลีแปลงการและความในภาษาไทย* (วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- รัฐพล ทองแดง. (2552). *หน่วยสร้างประธานรับการกระทำในภาษาไทย* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2554). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554*. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.
- วิภาส โพธิ์แพทย์. (2561). *ภาษาไทยในมุมมองแบบลักษณ์ภาษา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริมา ภิญโญสินวัฒน์. (2533). *หน่วยสร้างภาษาไทยที่เทียบเท่ากับหน่วยสร้างกรรมวาจกภาษาอังกฤษในข่าวต่างประเทศผ่านดาวเทียม* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (บรรณาธิการ). (2549). *หน่วยสร้างที่มีข้อขัดแย้งในไวยากรณ์ไทย*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Iwasaki, S., & Ingkaphirom, P. (2005). *A reference of grammar of Thai*. Cambridge, England: Cambridge University Press.
- Lee, J. T. (2001). A study of the passive which have one of the verbs 'toeda, patta, tanghada'. *Korean Linguistics*, 22(2), 335–354.
- Lee, J. T. (2004). The definition of passive and passive predicate. *Korean Linguistics*, 22(2), 335–354.
- Nam, S. K. (2007). *A grammatical study on Korean passive sentences* (Unpublished doctoral dissertation). Seoul National University, Seoul, Korea.
- Prasithrathsint, A. (2003). A typological approach to the passive in Thai. *MANUSYA: Journal of Humanities*, 6, 1–17.
- Song, B. H. (1979). *Passive voice in Korean* (한국어의 수동태). *Korean Journal of Linguistics*, 4(2), 87–113.